

عبارات کلیدی برای کنفرانس بین المللی چینی زبان ۲۰۲۵

باب های ۵ تا ۸ رومیان را می توان هسته کتاب مقدس خواند،
که تمامی موضوع آن را به طوری ملموس و به تفصیل نشان می دهد؛
کلمات «حیات» و «مرگ» دو خط متضاد را
در باب های ۵ تا ۸ شکل می دهند، که نشان می دهد که انسان در وضعیتی مثلثی
بین خدا و شیطان، حیات و مرگ، قرار دارد.

همانطور که از مسیح در رنج های خود مسرت می بریم، در حال نجات یافتن در حیات او
برای به انجام رساندن هدف ارگانیک نجات پویای خدا هستیم،
که تولید و بناسازی بدن ارگانیک مسیح است
که در کلیساهای محلی ابراز می شود،
جایی که ما از فیض غنی خداوند مسرت می بریم
و جایی که خدای صلح و آرامش، برای ابراز پرجلالش و برای نمایش پیروزی خود،
شیطان را زیر پاهای ما له می کند.

پس از تجربه یک تعمید مناسب، ما به رشد در مسیح و با مسیح
به شباهت رستاخیزش، یعنی گام برداشتن در نوی حیات، ادامه می دهیم.

رومیان ۸ راجع به روح حیات بخش شامل تمام
به عنوان تکمیل نهایی خدای سه یکتاست؛
این روح، ما را در حیات، طبیعت و ابراز
دقیقاً مثل مسیح خواهد ساخت.

رئوس مطالب پیام‌ها
برای کنفرانس بین‌المللی چینی زبان
۱۶-۱۴ فوریه ۲۰۲۵

موضوع کلی:
باب‌های ۵ تا ۸ رومیان - هسته کتاب مقدس

پیام یک
خط حیات و خط مرگ
در باب‌های ۵ تا ۸ رومیان

خواندن متون مقدس: رومیان ۵: ۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۷-۱۸، ۲۱؛
۶: ۴، ۹، ۱۶، ۲۳-۲۱؛ ۷: ۵، ۱۰، ۱۳، ۲۴؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸

۱. باب‌های ۵ تا ۸ رومیان را می‌توان هسته کتاب مقدس خواند، که تمامی موضوع آن را به طوری
ملموس و به تفصیل نشان می‌دهد:

آ. این دو کلمه کلیدی - «حیات» و «مرگ» - به طور مکرر در رومیان ۵ تا ۸ ذکر شده است. حیات (۵: ۱۰، ۱۷-۱۸، ۲۱؛ ۶: ۴، ۲۳-۲۲؛ ۷: ۱۰؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸) و مرگ (۵: ۱۲، ۱۴، ۱۷، ۲۱؛ ۶: ۹، ۱۶، ۲۱، ۲۳؛ ۷: ۵، ۱۰، ۱۳، ۲۴؛ ۸: ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۳۸)، دو خط متضاد را در باب‌های ۵ تا ۸ شکل می‌دهند، خط حیات و خط مرگ، که نشان می‌دهد که انسان در وضعیتی مثلثی بین خدا و شیطان، حیات و مرگ، قرار دارد.

ب. درخت حیات و درخت دانش (درخت مرگ) به دو خط منجر می‌شوند - خط حیات و خط مرگ - که از تمامی کتاب مقدس می‌گذرد و در کتاب مکاشفه پایان می‌یابد؛ حیات با درخت حیات آغاز می‌شود (پیدایش ۲: ۹) و با اورشلیم نو به عنوان شهر آب حیات با درخت حیات (مکاشفه ۲۲: ۱-۲)، نور حیات (۲۱: ۲۳؛ ۲۲: ۵) و جلال حیات (۲۱: ۱۰-۱۱، ۲۳) به پایان می‌رسد؛ مرگ با درخت دانش آغاز می‌شود (پیدایش ۲: ۱۷) و با دریاچه آتش پایان می‌یابد (مکاشفه ۲۰: ۱۰، ۱۴).

پ. خوردن درخت حیات، یعنی مسرت بردن از مسیح به عنوان تأمین حیاتمان، باید مورد اولیه در زندگی کلیسایی باشد (پیدایش ۲: ۹، ۱۶؛ مکاشفه ۲: ۷). محتوای زندگی کلیسایی بستگی دارد به مسرت بردن از مسیح؛ هرچه بیشتر از او مسرت ببریم، محتوا غنی‌تر خواهد بود.

ت. اما مسرت بردن از مسیح مستلزم آن است که او را با عشق اول [نخستین] دوست بداریم. اگر عشق اولمان نسبت به خداوند را ترک کنیم، مسرت مسیح را از دست داده و شهادت عیسی را از دست خواهیم داد. در نتیجه، چراغدان از ما برداشته خواهد شد - آ. ۴-۷.

ث. بازیابی عشق اول، این است که خداوند عیسی را در همه چیز اول بدانیم. اگر مسیح را همه چیز در زندگییمان بسازیم، بدین معناست که ما بر از دست دادن عشق اول غلبه کرده ایم - کولسیان ۱: ۱۸؛ یوحنا ۱۴: ۲۱، ۲۳؛ مزامیر ۹۰: ۱؛ ۹۱: ۱؛ فیلیپیان ۳: ۱۳-۱۴.

ج. سخن خداوند به کلیسای افسس را می‌توان با چهار کلمه بسیار مهم خلاصه کرد که [به انگلیسی] با حرف L شروع می‌شوند - «عشق»، «حیات»، «نور»، و «چراغدان». ما باید به خداوند عیسی برتری را از هر جهت و در همه چیز برای بازیابی عشق اول بدهیم؛ سپس از او به عنوان درخت حیات مسرت خواهیم برد، و این حیات فوراً نور حیات می‌شود (یوحنا ۸: ۱۲). سپس ما در حیات روزانه خود و به طور جمعی به عنوان چراغدان، درخشان خواهیم بود (مکاشفه ۲: ۱-۷).

چ. وضع شرور خبیثان این است که نزد خداوند برای خوردن و مسرت بردن از خداوند نمی‌آیند (ر. ک. اشعیا ۵۵: ۱-۲، ۶-۷؛ ۵۷: ۲۰-۲۱). آنها کارهای زیادی انجام می‌دهند، ولی برای تماس با خداوند، برگرفتن او، دریافت او، چشیدن او، و مسرت بردن از او نمی‌آیند. در نظر خداوند، هیچ

چیز ضرورتی از این نیست (ارمیا ۲: ۱۳).

۲. امروز ایماندار، یک باغ عدن کوچک است - خدا به عنوان درخت حیات، در روح اوست، شیطان به عنوان درخت دانش، در جسم اوست، و ذهنش در میان است. ما یا در روح و یا در جسم هستیم؛ جای سومی برای ما وجود ندارد. به این دلیل است که باید ذهنمان را بر روح قرار دهیم - رومیان ۸: ۶:

آ. بدن انسان در اصل خالص بود، ولی از طریق سقوط انسان، شیطان خود را در انسان تزریق کرد، و بدن انسان تبدیل به جسم شد - پیدایش ۳: ۶؛ رومیان ۷: ۱۸آ:

۱. بدن ما، بدن گناه (۶: ۶) و بدن این مرگ (۷: ۲۴) است. بدن گناه، بسیار فعال و پر از قوت در ارتکاب گناه علیه خداست، ولی بدن این مرگ، ضعیف و ناتوان در اقدام برای خشنود کردن خداست (آ. ۱۸).

۲. تا وقتی که هنوز زنده ایم، تا روز بازخریدمان، بدن گناه و مرگ، همیشه با ماست - ر.ک. ۸: ۲۳.
۳. جسم، «سالن جلسه» و مرکب گناه، مرگ، و شیطان است. جسم، موردی ناامیدکننده است و هرگز قابل بهبود نیست - ۷: ۱۸-۱۷، ۲۱؛ ر.ک. یوحنا ۱۷: ۱۵.

ب. به خاطر اقتصاد خود، خدا در حکمت و حاکمیت خود از جسم گناهکار و زشت ما استفاده می کند تا ما را مجبور کند که به روحمان بچرخیم تا روح بیشتری برای بنای او توسط رشد خدا در ما کسب کنیم - کولسیان ۲: ۱۹؛ زکریا ۴: ۶:

۱. از نظر قضایی، هم شیطان و هم جسم ما یک بار برای همیشه بر صلیب محکوم شدند (رومیان ۸: ۳؛ یوحنا ۳: ۱۴؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ ۲ قرنتیان ۵: ۲۱)، ولی خدا اجازه داد که جسم با ما باقی بماند تا به ما کمک کند و ما را مجبور کند که در روح خود به مسیح روی آوریم و دیگر بر جسم اعتماد نداشته باشیم (فیلیپیان ۳: ۳).

۲. بدون کمک جسم گناهکار و زشت، ما آنقدر عاجز نخواهیم بود که خداوند را کسب کنیم یا او به درونمان نهاده شود - رومیان ۷: ۲۴-۲۵؛ ۸: ۲، ۶، ۱۳.

۳. هدف ما ممکن است قدوسیت یا روحانیت یا پیروزی باشد، ولی هدف خدا، نهادن خودش به درون ماست تا ما را پر جلال بسازد. اغلب وقتی در وضعیت مشکلی قرار داریم، به خداوند بازتر هستیم و تمایل بیشتری برای چرخیدن به سوی او و اجازه دادن به او برای نهادن خود در درونمان داریم - آ. ۲۸-۲۹؛ افسسیان ۵: ۲۷.

۴. اگر جویای او باشیم، حتی ترکیب گناه آلود جسم نیز کمکی برای ما در کسب کردن خداوند خواهد شد؛ چون ما اغلب شکست می خوریم، عاجزیم که به سوی روح بچرخیم، و از این راه، روح بیشتری کسب می کنیم - ر.ک. خروج ۲۳: ۲۳، ۲۹-۳۰؛ داوران ۲: ۲۱-۳: ۴.

۵. سختی‌ها، شکست‌ها، ناکامی‌ها و ناامیدی‌هایمان ما را مجبور می کنند درک کنیم که هیچ امیدی در جسم نیست. جسم فقط برای این خوب است که ما را مجبور کند در روحمان به مسیح روی آوریم، ما را به درون روح سوق دهد تا ما را عاجز کند که وارد روح شویم، و ما را بیدار نگه دارد تا در روح باقی بمانیم - متی ۲۶: ۴۱؛ افسسیان ۶: ۱۷-۱۸.

۶. خداوند اهمیتی نمی دهد که ما پیروزی داشته باشیم یا نه. خداوند فقط به یک چیز اهمیت می دهد - اینکه ما مسیح را به عنوان روح، توسط قرار دادن ذهنمان بر روح، کسب کنیم - فیلیپیان ۳: ۸؛ ۲ قرنتیان ۳: ۱۷-۱۸؛ رومیان ۸: ۶.

۳. در رومیان ۵ ما در آدم هستیم، در رومیان ۶ در مسیح هستیم، در رومیان ۷ در جسم هستیم، و در رومیان ۸ در روح هستیم. آدم در باب ۵، در جسم در باب ۷ تجربه می شود، و مسیح در باب ۶، در روح در باب ۸ تجربه می شود:

آ. ما ایمانداران به مسیح دارای یک انتقال مسلم و جایگاهی از آدم از طریق مرگ مسیح و به درون مسیح از طریق رستاخیز او هستیم - ۶: ۳-۸:

۱. در آدم، ما گناه را به ارث بردیم که ما را گناهکاران می سازد (۵: ۱۲، آ. ۱۹). ما مرگ را به ارث بردیم که، از یک سو، ما را ضعیف می کند و ما را از انجام کارهای مورد خشنودی خدا ناتوان می کند، و اینکه، از سوی دیگر، بر ما سلطنت می نماید (آ. ۱۲، ب. ۱۴، آ. ۱۷)؛ و ما محکومیت را تحت قانون تا به مرگ به ارث بردیم (آ. ۱۶).
۲. در مسیح، عدالت، حیات و عادل شمرده شدن تحت فیض تا به حیات به ما عطا شده است، که ما در آن با فیض بر همه چیز سلطنت می کنیم - آ. ۱۷، ب. ۱۸، ۲۱.
- ب. ما ایمانداران به مسیح دارای یک انتقال عملی و تجربی به خارج از جسم (آدم عملی و تجربی) از طریق مصلوب شدن ما با مسیح (۶: ۶؛ غلاطیان ۲: ۲۰) و به درون روح (مسیح عملی و تجربی) از طریق اتحاد ارگانیک ما با مسیح به عنوان قانون روح حیات (رومیان ۸: ۲، ۱۶؛ ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷) هستیم.
- پ. خود مسیح، حیات خدا، حیات جاودان است (یوحنا ۱۴: ۶؛ ۱۱: ۲۵؛ ۱ یوحنا ۱: ۲). او آمد تا ما حیات داشته باشیم و آن را به فراوانی داشته باشیم (یوحنا ۱۰: ۱۰؛ ۱۰: ۱۰ ب). او با مرگ رهاکننده حیات مرد و وارد رستاخیز توزیع کننده حیات شد (۱۲: ۲۴) تا روح حیات بخش شود (۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵ ب) به عنوان قانون روح حیات (رومیان ۸: ۲) که به روح ما، ذهن ما، و بدن های فانی ما حیات می بخشد تا جهت بخش کردن حیات به دیگران، کسانی باشیم که توسط حیات فرو بلعیده شدیم (آ. ۱۰، ۶، ۱۱؛ ۲ قرنیتیان ۵: ۴؛ ۱ یوحنا ۵: ۱۶؛ یوحنا ۶: ۶۳؛ اعمال ۵: ۲۰).
۴. برای اینکه در خط حیات باقی بمانیم، باید راه مسرت بردن از مسیح به عنوان درخت حیات را در پیش بگیریم؛ مشارکت بسیار مهم برادر لی را در زیر ببینید:

در پیش گرفتن راه مسرت بردن از مسیح به عنوان درخت حیات - مشارکت بسیار مهم از برادر لی

«در ماه مه ۱۹۴۳... من به یک مورد جدی سل مبتلا شده بودم... من درخت حیات را طی دو سال و نیم بیماری دیدم. در طی این دو سال و نیم دیدم که در بازیابی خداوند و در کار او، ما فاقد حیات بودیم. هر نوع مشکلی، صرف نظر از اینکه چه باشد، نتیجه کمبود حیات است. وقتی این را دیدم، بشدت پشیمان شدم، بسیار اعتراف کردم و در برابر خداوند توبه کامل نمودم، و همچنین بسیاری رسیدگی ها در برابر او داشتم... پیام های درخت حیات، بسیاری از مقدسان را نجات داد و همچنین بسیاری از برادران و خواهران را در نانکینگ آزاد کرد. به خاطر چهار سال نابسامانی در کلیسا در شانگهای، مقدسان برای سال ها مایوس و افسرده شده بودند و قادر به انجام کاری نبودند. این پیام ها روح آنها را آزاد و قلبشان را روشن کرد... خداوند را شکر می کنم که از طریق پیام های درخت حیات، کلیسا در شانگهای شفا یافت... پیام های درخت حیات، بنیادی برای احیای کلیسا در شانگهای گذاشت»

«اگر بخواهیم راه مسرت بردن از خدا را در پیش بگیریم، باید تغییر نظر داشته باشیم... اگر بخواهیم وارد واقعیت مسرت خدا شویم، باید یک بینش کنترل کننده ببینیم... در چهل سالگی، خداوند راه مسرت بردن از او را به من آشکار کرد. از اینکه بیست سال بیشتر وقت و انرژی من هدر رفته بود محزون بودم. بیشتر دعاهایم ارزشی نداشت، و زمانی که صرف خواندن کتاب مقدس و سایر کتب روحانی کرده بودم نیز ارزشی نداشت. این وقتی بود که درک کردم روش کار ما اشتباه بود و روش پیگیری روحانی ما نیز اشتباه بود.»

«از آنجایی که من از برگرفتن راه اشتباه دچار زیان عظیمی شدم، نمی خواهم دیگران همان اشتباه را تکرار کنند. امیدوارم دیگران بتوانند راه مسرت بردن از خدا را در پیش بگیرند. من از مقدسان تمنا می کنم که دیگر راه اشتباه را در پیش نگیرند. ما باید راه پیگیری پیشین خود را در نظر بگیریم. ما باید یک تغییر نظر اساسی داشته باشیم. ما باید یک بینش کنترل کننده داشته باشیم.»

پیام دو

نتیجه عادل شمرده شدن ما - مسرت کامل از خدا در مسیح به عنوان حیات ما

خواندن متون مقدس: رومیان ۵: ۱-۱۱

۱. عادل شمرده شدن، عمل خدا در تأیید ما بر طبق معیار عدالت اوست. عدالت ایمانداران، وضعی نیست که در خود دارند، بلکه شخصی است که به او پیوسته اند، [یعنی] خود مسیح زنده:

آ. وقتی در مسیح ایمان می آوریم، بخشش خدا را دریافت می کنیم (اعمال ۱۰: ۴۳) و خدا می تواند توسط اینکه مسیح را عدالت ما سازد و ما را با مسیح به عنوان ردای عدالتمان بپوشاند (اشعیا ۶۱: ۱۰؛ لوقا ۱۵: ۲۲؛ ارمیا ۲۳: ۶؛ زکریا ۳: ۴)، ما را عادل بشمارد (رومیان ۳: ۲۴، ۲۶).

ب. حیات، هدف نجات خداست. از این رو، عادل شمرده شدن، «از حیات» است. از طریق عادل شمرده شدن، ما به معیار عدالت خدا رسیده و با آن مطابقت داریم که اکنون او می تواند حیات خود را در ما افاضه کند - رومیان ۵: ۱۸.

۲. نتیجه عادل شمرده شدن ما، مسرت کامل از خدا در مسیح به عنوان حیات ماست - آ. ۱-۱۱:

آ. نتیجه عادل شمرده شدن ما، در شش مورد شگفت انگیز تجسم یافته است - عشق (آ. ۵)، فیض (آ. ۲)، صلح و آرامش (آ. ۱)، امید (آ. ۲)، حیات (آ. ۱۰)، و جلال (آ. ۲) - برای مسرت ما. این آیات همچنین خدای سه یکتا - روح القدس (آ. ۵)، مسیح (آ. ۶) و خدا (آ. ۱۱) را - برای مسرت ما - آشکار می کند.

ب. از طریق مرگ باز خرید کننده مسیح، خدا ما گناهکاران را عادل شمرده و ما دشمنانش را با خودش آشتی داده است (آ. ۱، ۱۰-۱۱). علاوه بر این، «محبت [عشق] خدا در دلهای ما به روح القدس که به ما عطا شد ریخته شده است» (آ. ۵):

۱. اگرچه ما ممکن است مصیبت زده، بی چاره و افسرده باشیم، نمی توانیم حضور عشق خدا در درونمان را انکار کنیم. برای باقی ماندن در خط حیات، که خود مسیح است (یوحنا ۱۴: ۱۶)، ما باید خود را در عشق خدا نگه داریم (یهودا ۲۰-۲۱)، که خود خداست (۱ یوحنا ۴: ۸، ۱۶).
۲. ما باید روح عشق خود که خدا داده است را شعله ور کنیم تا بتوانیم یک روح سوزان عشق برای غلبه بر تنزل کلیسای امروز داشته باشیم. شعله ور کردن روحمان، ایجاد عادت به تمرین گذاشتن مداوم روحمان است تا در تماس با خداوند به عنوان روح در روحمان، باقی بمانیم - ۲ تیموتائوس ۱: ۶-۷؛ ۴: ۲۲.

پ. «که به وساطت او دخول نیز یافته ایم بوسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم» (رومیان ۵: ۲). از آنجا که ما توسط ایمان عادل شمرده شده و در قلمرو فیض ایستاده ایم، «نزد خدا سلامتی [صلح و آرامش] داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح» (آ. ۱):

۱. داشتن صلح و آرامش «نزد [به سوی]» خدا بدین معناست که سفر ما به درون خدا از طریق عادل شمرده شدن ما توسط ایمان هنوز به کمال نرسیده است، و ما هنوز در راه به درون خدا هستیم. بر طبق لوقا ۷، خداوند عیسی به زن گناهکار که «محبت بسیار نمود» زیرا گناهان بسیاریش آمرزیده شده بود (آ. ۴۷-۴۸) گفت که برای نجات یافتن، «به [درون] سلامتی [صلح و آرامش] وارد شو» (آ. ۵۰، تحت اللفظی).

۲. پس از عبور از دروازه عادل شمرده شدن، ما باید در راه صلح و آرامش گام برداریم (رومیان ۳: ۱۷). وقتی ذهنمان را بر روح می گذاریم - با مراقبت از روحمان، استفاده از روحمان، توجه به روحمان، تماس با خدا توسط روحمان در مکالمه با روح خدا، و گام برداشتن وزیستن در روحمان - ذهن ما به آرامش تبدیل می شود تا به ما احساس درونی استراحت، رهایی، روشنایی و راحتی دهد (۸: ۶).

۳. در قلمرو فیض، ما خدا را به عنوان فخر و شادمانی برای مسرت و شادی خود داریم. فخر کردن در خدا همچنان این است که «در مصیبت‌ها هم فخر می‌کنیم، چونکه می‌دانیم که مصیبت صبر [استقامت] را پیدا می‌کند، و صبر [استقامت] امتحان [تأیید] را و امتحان امید را» - ۵: ۴-۳، ۱۱:

آ. مصیبت، در واقع مجسم شدن فیض و دیدار شیرین فیض است. رد کردن مصیبت، رد کردن فیض است، که خدا به عنوان سهم ما برای مسرتمان است. فیض عمدتاً ما را به شکل مصیبت ملاقات می‌کند که توسط آن خدا باعث می‌شود همه چیزها (همه اشخاص، همه امور، همه اوضاع، همه شرایط و همه محیط‌ها) با هم برای خیریت در کار باشد، که کسب کردن بیشتر مسیح توسط ما است تا او در وجودمان نهاده شود، تا اینکه به طور سوخت و سازی دگرگون شده و با صورت مسیح هم‌شکل شویم و تا در مقام پسری کامل آورده شویم - ۲ قرن‌تیاں ۱۲: ۷-۹؛ رومیان ۸: ۲۸-۲۹.

ب. مصیبت منجر به استقامت می‌شود، و استقامت موجب تأیید می‌گردد، که شخصیت امتحان شده و ارزش تأیید شده است (فیلیپیان ۲: ۱۹-۲۲). پولس می‌گوید که او و همکارانش «مقبول خدا گشتیم که وکلای انجیل بشویم» (۱ تسالونیکیان ۲: ۴). خدا دل‌هایشان را مدام ثابت، آزمایش و امتحان می‌کرد تا سخنشان از انجیل نه از خودشان برای خشنود ساختن انسانها، بلکه از خدا برای خشنود کردن او باشد:

۱. اول پطرس ۱: ۷ می‌گوید که آزمایش [اثبات] ایمان ما «از طلای فانی با آزموده شدن در آتش، گرانبهاتر است»، [یعنی] آتش آزمون‌ها و رنج‌ها. وقتی طلای خامی دچار سوختن آتش خالص-کننده می‌شود، کیفیتی پیدا می‌کند که به راحتی توسط هر فردی تأیید می‌شود - ملاکی ۳: ۳.

۲. خداوند می‌خواهد ما بهای کسب کردن او به عنوان ایمان طلایی را از طریق آزمون‌های آتشین بپردازیم تا در طلای واقعی، که خود مسیح به عنوان حیات الهی با طبیعت الهی برای بناسازی بدن اوست، شرکت کنیم. از این رو، ما می‌توانیم به یک چراغدان طلای خالص برای بنای اورشلیم نوین طلایی تبدیل شویم - مکاشفه ۳: ۱۸؛ ۱: ۲۰؛ ۲۱: ۱۸، ۲۳؛ ۲ پطرس ۱: ۴.

۳. برخی از مقدسان که عاشق خداوند هستند فکر می‌کنند که جهت کار کردن برای خداوند مناسب هستند زیرا مقدار معینی حیات و نور دارند، ولی آنها خام هستند و فاقد کیفیت تأیید می‌باشند، [یعنی] کیفیت تأیید شده ناشی از استقامت در مصیبت و امتحان؛ این کیفیت باعث می‌شود که مردمی که مورد خدمتگزاری قرار می‌گیرند، احساس خوشحالی، شیرینی و راحتی داشته باشند.

۴. ما همه باید دعا کنیم: «خداوندا، مرا تأیید کن». سپس خداوند شرایطی بر می‌افرازد که برای ما تأیید ایجاد می‌کند. گرچه ما برده‌های مسیح هستیم، فاقد تأییدشدگی می‌باشیم. این باعث دردسر خدا می‌شود، ما را تخریب می‌کند، و مقدسان و اهل خانه خدا را نیز اذیت می‌کند. ما با نور و عطیة خود به مقدسان کمک می‌کنیم، ولی با عدم تأیید شدنمان، به آنها صدمه می‌زنیم - متی ۲۴: ۴۵-۵۱.

پ. همراه با تأیید، ما امید داریم (رومیان ۵: ۴) و به خاطر امید جلال خدا فخر می‌کنیم (آ. ۲):

۱. اگرچه ما در فیض می‌ایستیم و در صلح و آرامش گام بر می‌داریم، ولی هنوز به طور کامل در جلال، که خود خداست که ابراز می‌شود، نیستیم. «این زحمت سبک ما که برای لحظه ای است، بار جاودانی جلال را برای ما زیاده و زیاده پیدا می‌کند» - ۲ قرن‌تیاں ۴: ۱۷.

۲. خدای تمام فیض، ما را به جلال جاودان خود در مسیح عیسی خوانده است. اینجا و حالا ما از مسیح، که در روح ما ساکن است، به عنوان امید جلال خود مسرت می‌بریم - ۱ پطرس ۵: ۱۰؛ ۱ تسالونیکیان ۲: ۱۲؛ کولسیان ۱: ۲۷؛ فیلیپیان ۳: ۲۱.

۳. خداوند، ما پسران بسیارش را توسط تقدیس روزانه ما، به درون جلال رهبری می‌کند (عبرانیان ۲: ۱۱-۱۰)، و ما روزانه در حال دگرگون شدن از یک درجه جلال به درجه دیگر هستیم؛ این توسط چرخیده نگاه داشتن قلبمان به سوی خداوند است تا بر جلال خدا در چهره عیسی مسیح بنگریم (۲ قرن‌تیاں ۳: ۱۶-۱۸؛ ۴: ۶ ب).

ت. همانطور که از مسیح در رنج های خود مسرت می بریم، در حال نجات یافتن در حیات او برای به انجام رساندن هدف ارگانیک نجات پویای خدا هستیم، که تولید و بنا سازی بدن ارگانیک مسیح است که در کلیساهای محلی ابراز می شود، جایی که ما از فیض غنی خداوند مسرت می بریم و جایی که خدای صلح و آرامش [سلامتی]، برای ابراز پر جلالش و برای نمایش پیروزی خود، شیطان را زیر پایهای ما له می کند - رومیان ۵: ۱۰؛ ۱۲: ۵؛ ۱۶: ۱، ۴-۵، ۱۶، ۲۰.

شبهات مرگ و رستاخیز مسیح

خواندن متون مقدس: رومیان ۶: ۵-۳؛ ۵: ۱۷؛ غلاطیان ۳: ۲۷

۱. «جمع ما که در مسیح عیسی تعمید یافتیم، در مرگ او تعمید یافتیم» - رومیان ۶: ۳:
 - آ. تعمید، یک شکل یا یک مراسم نیست؛ آن نشانگر شناسایی ما با مسیح است - آ. ۳.
 - ب. از طریق تعمید، ما در مسیح غوطه ور شده، او را به عنوان قلمرو خود بر می گیریم، تا یک با او در مرگ و رستاخیزش متحد شویم.
 - پ. ما در حوزه آدم، انسان اول، متولد شدیم (۱ قرننیا ۱۵: ۴۵، ۴۷)، ولی از طریق تعمید، ما به درون حوزه مسیح، انسان دوم (اول قرننیا ۱۵: ۴۷)، منتقل شده ایم (۱: ۳۰؛ غلاطیان ۳: ۲۷).
 - ت. وقتی که ما در مسیح تعمید می یابیم، در مرگ او تعمید می یابیم - رومیان ۶: ۳.
 - ث. مرگ او ما را از دنیا و قدرت شیطانی تاریکی جدا کرده و حیات طبیعی ما، طبیعت کهنه ما، خود ما، جسم ما و حتی کل تاریخچه ما را خاتمه داده است.
۲. «پس چونکه در مرگ او تعمید یافتیم، با او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی [نوی] حیات رفتار نماییم [گام برداریم]» - آ. ۴:
 - آ. انسان کهنه ما با مسیح مصلوب شده است (آ. ۶)، و با او، از طریق تعمید در مرگ، دفن شده است.
 - ب. در قلمرو طبیعی، یک شخص اول می میرد و سپس دفن می شود، ولی سخن پولس نشان می دهد که در قلمرو روحانی، ما اول دفن می شویم و سپس می میریم.
 - پ. ما مستقیماً نمی میریم؛ ما از طریق تعمید وارد مرگ مسیح می شویم.
 - ت. مسیح و مرگ او یک هستند.
 - ث. ما جدا از مسیح هرگز نمی توانیم در مرگ او تعمید یابیم، زیرا عنصر مرگ مؤثر او فقط در او، آن فرد رستاخیز کرده و شامل تمام، یافت می شود - ر. ک. یوحنا ۵: ۲۹؛ ۱۱: ۲۴-۲۵؛ اعمال ۱: ۲۲؛ ۲: ۳۱.
 - ج. «جلال پدر» در رومیان ۶: ۴ به اظهار الهیت اشاره دارد.
 - چ. پس از تعمید، ما یک شخص نو در رستاخیز می شویم - فیلیپیان ۳: ۱۰.
 - ح. رستاخیز، نه تنها حالت آینده، بلکه فرآیند فعلی نیز هست.
 - خ. گام برداشتن در نوب حیات یعنی امروز در قلمرو رستاخیز زیستن و در حیات سلطنت کردن - رومیان ۶: ۴؛ ۵: ۱۷.
 - د. این نوع زیستن به هرآنچه از آدم در ما است رسیدگی می کند تا وقتی که کاملاً دگرگون شده و با صورت مسیح همشکل شویم - ۱۲: ۲؛ ۸: ۲۹.
۳. «زیرا اگر بر مثال موت [مرگ] او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت [رستاخیز] وی نیز چنین خواهیم شد» - ۶: ۵:
 - آ. «متحد گشتیم [با او رشد کرده ایم]» نشانگر یک اتحاد ارگانیک است که در آن، رشد رخ می دهد، به طوری که یکی در حیات و مشخصات دیگری شریک می شود - آ. ۵.
 - ب. در اتحاد ارگانیک با مسیح، هرآنچه مسیح طی کرد تاریخچه ما شده است.
 - پ. مرگ و رستاخیز او اکنون از آن ماست زیرا ما در او هستیم و به طور ارگانیک با او پیوسته ایم؛ این پیوند شدن است - ۱۱: ۲۴.
 - ت. چنین پیوندی همه عناصر منفی ما را تخلیه می کند، قوای خدا آفریده ما را رستاخیز می دهد، قوای ما را رفعت می دهد، قوای ما را غنی می کند، و تمام وجودمان را اشباع می نماید تا ما را دگرگون کند.

- ث. شباهت مرگ مسیح، تعمید ذکر شده در رومیان ۶: ۴ است؛ شباهت مرگ مسیح، نوی حیات است که در آیه ۴ ذکر شده است.
- ج. «در قیامت وی [به شباهت رستاخیز او]» (آ. ۵)، به رستاخیز عینی آینده اشاره ندارد، بلکه به فرایند کنونی رشد اشاره دارد.
- چ. وقتی تعمید یافتیم، با مسیح به شباهت مرگ او رشد کردیم. حالا از طریق مرگ او، ما به درون رستاخیزش رشد می کنیم.
- ح. همانطور که عنصر مرگ مسیح فقط در او یافت می شود، پس عنصر رستاخیز مسیح نیز فقط در خود مسیح یافت می شود؛ او خودش رستاخیز است - یوحنا ۱۱: ۲۵.
- خ. پس از تجربه یک تعمید مناسب، ما به رشد در مسیح و با مسیح به شباهت رستاخیزش، یعنی گام برداشتن در نوی حیات، ادامه می دهیم - رومیان ۶: ۴.
۴. «همه... در مسیح تعمید یافتید» - غلاطیان ۳: ۲۷
- آ. چهار جنبه از تعمید وجود دارد: تعمید در نام پدر، پسر و روح (متی ۲۸: ۱۹)، تعمید در مسیح (غلاطیان ۳: ۲۷)، تعمید در مرگ مسیح (رومیان ۶: ۳) و تعمید در بدن مسیح (۱ قرننیا ۱۲: ۱۳).
- ب. تعمید، مردم توبه کار را با خاتمه دادن به حالت کهنه آنها و زنده ساختن آنها با حیات نوین مسیح و در مسیح، به حالتی نو می آورد - رومیان ۸: ۲، ۱۰.
- پ. تعمید دارای دو جنبه است: جنبه مرئی و جنبه نامرئی:
۱. جنبه مرئی، توسط آب است، و جنبه نامرئی، توسط روح القدس می باشد - اعمال ۲: ۳۸، ۴۱؛ ۱۰: ۴۴-۴۸.
 ۲. بدون جنبه نامرئی توسط روح، جنبه مرئی توسط آب، بیهوده است، و بدون جنبه مرئی با آب، جنبه نامرئی توسط روح، انتزاعی و غیرعملی است؛ هر دو لازم هستند.
- ت. تعمید در خدای سه یکتا، تعمید در مسیح است - غلاطیان ۳: ۲۷:
۱. ما پسران خدا هستیم زیرا در مسیح هستیم، و ما در مسیح هستیم زیرا در مسیح تعمید یافته ایم - رومیان ۸: ۱۰، ۱۴؛ غلاطیان ۳: ۲۶؛ ۴: ۷.
 ۲. تعمید در مسیح، راه بودن در مسیح است - ۳: ۲۷.
 ۳. از آنجا که ما در مسیح تعمید یافته ایم، حالا از یک اتحاد ارگانیک با او مسرت می بریم، که قادر است کل وجودمان را دگرگون کند - رومیان ۱۲: ۲.
 ۴. قابل توجه است که در پایان باب ۳ غلاطیان، پولس با سخنی درباره تعمید یافتن در مسیح و در بر کردن مسیح [سخنش را] پایان می دهد - آ. ۲۷.
 ۵. این امر مسلم که پولس با سخنی درباره تعمید [سخنش را] پایان می دهد، نشان می دهد که آنچه در این باب پوشش داده شده است فقط می تواند در صورتی تجربه شود که ما در مسیح تعمید یافته و مسیح را در بر کرده باشیم - آ. ۲۷.
 ۶. همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در بر کرده اید - آ. ۲۷.
 ۷. ما در مسیح تعمید یافته ایم، و حالا مسیح را داریم که ما را می پوشاند.
 ۸. از یک سو، در تعمید، ما در مسیح غوطه ور می شویم؛ از سوی دیگر، در تعمید، ما مسیح را در بر می کنیم.
 ۹. بسیاری از ما می توانیم با قدرت شهادت دهیم که در مسیح تعمید یافته ایم و او را به عنوان لباس، پوشش خود، در بر می کنیم - آ. ۲۷.

پیام چهار آن شوهر نو

خواندن متون مقدس: رومیان ۷: ۲-۶

۱. مسیح، آن شوهر نو است - رومیان ۷: ۶-۲:

- آ. به عنوان موجودات تولد تازه یافته، ایمانداران مذکر و مؤنث، مسیح را به عنوان شوهر خود دارند و بخشی از همسرش هستند.
- ب. همه مسیحیان اصیل مسیح را به عنوان شوهرشان دارند، ولی رقت انگیز است که بسیاری او را به عنوان شوهرشان نمی شناسند.

۲. انسان کهنه ما، شوهر کهنه، مصلوب شده است:

- آ. آیات ۲ تا ۴ دو شوهر را نشان می دهد:
۱. شوهر اول، شوهر کهنه، انسان کهنه ای است که در ۶: ۶ ذکر شده، که با مسیح مصلوب شده است.

۲. شوهر دوم، شوهر نو، که در ۷: ۲-۴ ذکر شده است، مسیح می باشد.

- ب. از آنجا که انسان کهنه ما، که شوهر کهنه بود، با مسیح مصلوب شده است، ما از قانون او آزاد شده و به شوهر نوین خود، مسیح، آن که همیشه زنده است، پیوستیم.
- پ. به عنوان ایمانداران، ما دو مقام داریم:

۱. اول، مقام کهنه ما به عنوان انسان کهنه سقوط کرده است، که جایگاه اصلی یک همسر وابسته به خدا را ترک کرد و جایگاه خودباور یک شوهر و سر، مستقل از خدا را برگرفت.

۲. دوم، مقام نوین ما به عنوان انسان نوین تولد تازه یافته است، که به جایگاه اصلی و مناسب خود به عنوان همسر اصیل برای خدا برگردانده شده، به او اتکا کرده و او به عنوان سرمان بر می گیریم - اشعیا ۵۴: ۵؛ ۱ قرنتیا ۱۱: ۳.

۳. ما دیگر مقام شوهر کهنه را نداریم، زیرا مصلوب شده ایم.

۴. ما حالا فقط مقام نوین یک همسر مناسب را داریم، که در آن مسیح را به عنوان شوهر خود بر می گیریم، و ما دیگر نباید طبق انسان کهنه زندگی کنیم، یعنی دیگر انسان کهنه را به عنوان شوهرمان بر نگیریم.

ت. از آنجا که قانون برای انسان کهنه در نظر گرفته شده و به شوهر کهنه، انسان کهنه، داده شده بود، مرگ انسان کهنه نیز ما را از طریق بدن مسیح نسبت به قانون [شریعت] مرده ساخت.

۳. انسان کهنه ما از طریق بدن مسیح نسبت به قانون مصلوب شده است تا بتوانیم با شوهر دیگری [یعنی] مسیح، که از مردگان برخیزانده شده است، ازدواج کنیم - رومیان ۷: ۴:

آ. این پیوستن نشان می دهد که در مقام نوین ما به عنوان یک همسر، ما یک اتحاد ارگانیک در شخص، نام، حیات، و وجود با مسیح در رستاخیزش داریم. حالا ما با مسیح، شوهر نوین خود، ازدواج کرده ایم - ۲ قرنتیا ۱۱: ۲.

ب. از آنجا که مسیح شوهر ماست، ما باید به او تکیه کنیم و او را به عنوان سر خود برگیریم - افسسیان ۵: ۲۳:

۱. مسیح را به عنوان شوهر خود برگرفتن به معنای خاتمه دادن به هرآنچه هستیم، داریم، و انجام می دهیم و اعتماد کردن به او برای همه چیز است.

۲. مسیح را به عنوان شوهر خود برگرفتن همچنین به معنای ایمان داشتن ما در مسیح است.

۳. ما دیگر نباید توسط خود بلکه توسط مسیح زندگی کنیم؛ باید اجازه دهیم مسیح برای ما زندگی کند.

۴. ما دیگر شوهر نیستیم. ما به عنوان انسان کهنه، مصلوب شدیم و مسیح اکنون شوهرمان است.

پ. مسیح نه تنها سر ماست - او همچنین شخص و حیاطمان است - کولسیان ۳: ۴.
ت. وقتی شخصی ایمان می آورد و در خدای سه یکتا تعمیم می یابد، با شخص دیگری سروکار دارد؛ یعنی او با شخص دیگری، [یعنی] مسیح، ازدواج می کند.

۴. به عنوان یک همسر، ما به جهت خدا میوه [ثمر] می آوریم - رومیان ۷: ۴ب:

آ. وقتی در رستخیز هستیم و به جهت خدا زندگی می کنیم، به جهت خدا میوه می آوریم.
ب. ما به عنوان یک شخص تولد تازه یافته، به عنوان همسر، به جهت خدا میوه می آوریم. این بدان معناست که هر کاری که انجام می دهیم، حالا مربوط به خداست
پ. در اینجا ما تضاد واضحی بین مرگ و خدا داریم.

ت. عبارت «به جهت خدا ثمر آوریم»، یعنی خدا به عنوان میوه به ثمر می رسد:

۱. از این رو، ما هرآنچه هستیم و انجام می دهیم باید خدای زنده باشد.
۲. ما باید خدا را به عنوان لبریز شدن خدا به ثمر رسانیم. از این راه، ما خدای زنده را به عنوان میوه خود داریم، و به جهت خدا میوه می آوریم.

۵. ما نسبت به قانونی که در آن محبوس بودیم مردیم تا از آن معاف شویم. ما به عنوان همسر و انسان نو، دیگر تحت قانون نیستیم - آ. ۶:

آ. قانون، خدا را به تصویر می کشد و او را شرح می دهد - لایوان ۱۹: ۲.
ب. بر این اساس، آن مطالبات و الزامات بسیاری را بر انسان سقوط کرده می گذارد، و با این کار، گناهان را شناسایی می کند و انسان را به شناخت گناه رهبری می نماید - رومیان ۳: ۲۰؛ ۴: ۱۵؛ ۵: ۲۰.

پ. بدین ترتیب، انسان توسط قانون هم افشا و هم رام می شود - ۳: ۱۹.

۶. به عنوان همسر، ما همچنین باید در تازگی [نوی، نوینی] روح به خداوند خدمت کنیم، نه در کهنگی حرف - ۷: ۶:

آ. در ۶: ۴ ما تازگی [نوی] حیات را برای زیستن خود داریم، و در ۷: ۶ تازگی [نوی] روح را برای خدمتمان داریم:

۱. نوی حیات، ناشی از شناسایی ما با رستخیز مسیح است و برای گام برداشتنمان در زندگی روزانه ما می باشد.

۲. نوی روح، ناشی از معاف شدن ما از قانون [شریعت] و پیوستن به مسیح رستخیز کرده است و برای خدمت ما به خداست.

۲. هم نوی روح و هم نوی حیات، نتایج مصلوب شدن انسان کهنه است.

ب. هم نوی حیات و هم نوی روح به روح مربوط است:

۱. نوی حیات، مربوط به خود مسیح در رستخیزش است، که روح حیات بخش است - ۱ قرنیتیان ۱۵: ۴۵ب.

۲. روح در عبارت «تازگی [نوی] روح» به روح تولد تازه یافته انسانی ما اشاره دارد، که در آن، خداوند به عنوان روح ساکن است - ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲:

(آ) ما می توانیم در نوی روح خدمت کنیم زیرا خدا روح ما را نو کرده است.

(ب) هر چیزی که به روح تولد تازه یافته ما مربوط می شود، نو است.

(پ) روح تولد تازه یافته ما منشأ نوی است زیرا خداوند، حیات خدا، و روح القدس آنجاست.

(ت) همه چیز در روح تولد تازه یافته ما نو است. در روح تولد تازه یافته ما چیزی غیر از نوی نیست.

پ. باید درک کنیم که ما به عنوان انسان نو، از قانون انسان کهنه آزاد شده ایم و با شوهر نومان، [یعنی] مسیح رستخیزکرده، ازدواج کرده ایم، تا بتوانیم به جهت خدا میوه آوریم و خداوند را در نوبی روح خدمت کنیم.

پیام پنج
مسیح ساکن در درون

خواندن متون مقدس: رومیان ۸: ۹-۱۱، ۲۸-۲۹

۱. رومیان ۸ را می توان تمرکز تمامی کتاب مقدس و مرکز عالم در نظر گرفت. از این رو، اگر رومیان ۸ را تجربه می کنیم، در مرکز عالم هستیم.
۲. رومیان ۸ یک باب آموزه ای نیست، بلکه یک باب تجربی است. آن نه درباره آموزه تثلیث بلکه درباره تثلیث در تجربه زندگی مسیحی می گوید.
۳. رومیان ۸ آشکار می کند که خدای سه یکتای فرایند شده به عنوان قانون روح حیات، حیات الهی را به ایمانداران برای زیستن آنها می دهد - آ.آ. ۲، ۶، ۱۰-۱۱، ۲۶-۲۹.
۴. رومیان ۸ راجع به روح حیات بخش شامل تمام به عنوان تکمیل نهایی خدای سه یکتاست؛ این روح، ما را در حیات، طبیعت و ابراز دقیقاً مثل مسیح خواهد ساخت؛ این رومیان ۸ است.
۵. «شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح خدا در شما ساکن باشد» - آ.آ. ۹:
آ. این باب برای ما فاش می کند که چگونه خدای سه یکتا - پدر (آ.آ. ۱۵)، پسر (آ.آ. ۳، ۲۹، ۳۲)، و روح (آ.آ. ۹، ۱۱، ۱۳-۱۴، ۱۶، ۲۳، ۲۶) - خود را به عنوان حیات (آ.آ. ۲، ۶، ۱۰، ۱۱) در ما، انسانهای سه بخشی - روح، روان، و بدن - توزیع می کند تا ما را پسران خود سازد (آ.آ. ۱۴-۱۵، ۱۹، ۲۳، ۲۹، ۱۷) برای ساخته شدن بدن مسیح (۱۲: ۴-۵).
ب. اگر به روح خدای سه یکتا اجازه دهیم که خانه خود را در ما بسازد، سپس در تجربه مان، در روح بوده و دیگر در جسم نیستیم.
پ. اگر چنین باشیم، خدای سه یکتا به عنوان روح قادر خواهد بود از روح ما گسترش یابد (۸: ۱۰) به روانمان، که توسط ذهن ما نشان داده می شود (آ.آ. ۶)، و او عاقبت حتی به بدن فانی ما حیات خواهد بخشید (آ.آ. ۱۱).
۶. «و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی از آن او نیست» - آ.آ. ۹:
آ. این نشان می دهد که بودن ما از مسیح بستگی به روح او دارد.
ب. اگر روح مسیح وجود نداشت، یا اگر مسیح روح نبود، هیچ راهی برای ما نمی بود که به او بپیوندیم و از آن او باشیم.
پ. لیکن، مسیح روح است (۲ قرنیتیان ۳: ۱۷)، و او در روح ما است (۲ تیموتائوس ۴: ۲۲) و با ما یک روح است (۱ قرنیتیان ۶: ۱۷).
ت. روح خدا و روح مسیح، دو روح نیستند بلکه یک هستند.
ث. پولس این عناوین را به جای یکدیگر استفاده کرده، نشان می دهد که روح حیات ساکن در درون در آیه ۲ رومیان ۸، روح حیات بخش شامل تمام کل خدای سه یکتاست.
ج. خدا، روح و مسیح همه در آیه ۹ ذکر شده اند.
ج. در ما سه نفر نیست. تنها یک وجود دارد، روح سه یکتای خدای سه یکتا - یوحنا ۴: ۲۴؛ ۲ قرنیتیان ۳: ۱۷؛ رومیان ۸: ۱۱.
۷. «و اگر مسیح در شما است، جسم به سبب گناه مرده است و اما روح، به سبب عدالت، حیات است» - آ.آ. ۱۰:

آ. «مسیح در شما»، نکته بسیار مهم در کتاب رومیان است:

۱. در باب ۳ مسیح بر صلیب، خورش را برای بازخرید ما می ریزد.
۲. در باب ۴ مسیح در رستاخیز است.

۳. در باب ۶ ما در مسیح هستیم.
۴. در باب ۸ مسیح، آن روح در ماست.
- ب. قبل از ایمانمان در خداوند، روح ما در درون، مرده بود و بدن ما از بیرون، زنده بود.
- پ. حالا که مسیح را در خود داریم، گرچه بدن ما از بیرون به دلیل گناه مرده است، روح ما در درون به دلیل عدالت، حیات است.
- ت. آمدن مسیح به عنوان حیات در ما وضعیت مرگ آلود بدن ما را افشا می کند.
- ث. در روح ما، مسیح روح به عنوان عدالت است، که منجر به حیات می شود. ولی در جسم ما، شیطان به عنوان گناه است، که منجر به مرگ می شود.
- ج. از طریق سقوط انسان، گناه که مرگ را با خود آورد، وارد بدن انسان شد و باعث شد آن نسبت به امور خدا مرده و ناتوان شود:
۱. اگرچه خدا گناه را در جسم محکوم کرد (آ. ۳)، اما این گناه از بدن سقوط کرده انسان ریشه کن یا نابود نشده است.
۲. از این جهت، بدن ما هنوز مرده است.
- چ. روح در رومیان ۸: ۱۰، روح انسانی تولدتازه یافته است، که در تضاد با بدن انسانی سقوط کرده می باشد.
- ح. اینکه روح به سبب عدالت، حیات است اشاره به روح انسانی ما دارد، نه به روح خدا.
- خ. روح ما نه تنها تولد تازه یافته و زنده ساخته شده، بلکه به حیات تبدیل شده است:
۱. وقتی به مسیح ایمان آوردیم، او به عنوان روح الهی حیات در روحمان آمد و خود را با آن آمیخت.
۲. بدین ترتیب، آن دو روح تبدیل به یک روح شده اند - ۱ قرنیتیان ۶: ۱۷.
- د. در عادل شمرده شدن توسط خدا، ما عدالت را دریافت کرده ایم، که خود خدای سه یکتاست که در وجودمان، در روحمان، وارد می شود - رومیان ۸: ۱۰:
۱. این عدالت به حیات منجر می شود - ۵: ۱۸، ۲۱.
۲. حالا روح ما صرفاً زنده نیست، بلکه حیات است.
۸. «و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شما را نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است» - ۸: ۱۱:
- آ. در این آیه، ما کل خدای سه یکتا را داریم - «او که مسیح را از مردگان برخیزانید»، «مسیح»، و «روح او که در شما ساکن روح خود که در شما ساکن است».
- ب. مسیح خود را در ایمانداران توزیع می کند، همانطور که با کلمات «بدنهای فانی شما را نیز زنده خواهد ساخت» نشان داده شده است، که نشان می دهد که توزیع نه تنها در مرکز وجود ما رخ می دهد، بلکه به پیرامون، به کل وجود ما نیز می رسد.
- پ. «زنده خواهد ساخت [حیات خواهد بخشید]»، به شفای الهی اشاره ندارد، بلکه به نتیجه اجازه دادن ما به روح خدا که خانه اش را در ما بسازد و تمامی وجود ما را از حیات الهی اشباع کند [اشاره دارد].
- ت. از این راه، او به بدن فانی و در حال مرگ ما حیات خود را می بخشد، نه فقط برای شفا دادن آن، بلکه همچنین برای اینکه آن بتواند برای اجرای اراده او جان بگیرد.